



**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR.243
din data de 01.08.2012**

Dosar nr.: 129/2011

Petiția nr.: 2327/04.04.2011

Petent: Sindicatul Liber al Universității Pitești prin reprezentant

Reclamat: G. B. - Rector al Universității Pitești

Obiect: tratament advers ca reacție la o plângere adresată Consiliului
Național pentru Combaterea Discriminării

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului:

I.1.1. Sindicatul Liber al Universității Pitești, cu sediul în Pitești, str. Târgul
din Vale nr. 1, Corp S Universitate, et. 1. sala SLUP, județ Argeș

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului:

I.2.1. G. B. - Rector al Universității Pitești, cu sediul în Pitești,
str. Târgu din Vale nr. 1, județ Argeș

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul susține că urmare depunerii plângerii la C.N.C.D. presiunile și
discriminarea exercitate asupra membrilor SLUP s-au accentuat.

III. Procedura de citare

3.1 În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și
sanționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările
ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a
îndeplinit procedura de citare a părților.

3.2 Prin adresa înregistrată cu nr. 2327/07.06.2011, a fost citat petentul.

3.3 Prin adresa înregistrată cu nr. 3469/07.06.2011 a fost citat domnul Prof.
Univ. Dr. Gheorghe Barbu-Rector al Universității Pitești pentru termenul stabilit
de Consiliu, la data de 20.06.2011.

3.4 La audierile din data 20.06.2011 părțile nu s-au prezentat.



IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentului

4.1.1 Prin petiția nr. 2327/04.04.2011 petentul sesizează că rectorul Universității Pitești a pus în practică acțiuni de discriminare, hărțuire și victimizare împotriva membrilor de sindicat SLUP din cadrul Universității Pitești. Petentul susține că după depunerea plângerii la C.N.C.D., presiunile și discriminarea exercitate asupra membrilor de sindicat s-au accentuat. Imediat după vizita efectuată de o echipă de investigații a C.N.C.D. la Universitatea Pitești, rectorul Gheorghe Barbu a trimis prin poșta electronică de pe adresa oficială de e-mail majorității membrilor comunității academice un mesaj de factură suburbană, plin de falsuri grosolane și menit a accentua discriminarea față de petenți.

4.1.2. Petentul a depus e-mailul reclamatului (rector al Universității Pitești) la dosarul cauzei prin care este făcută caracterizarea petentului și anume: „Cine este M. B. ?; Ce urmărește și ce vrea M. B. ? Stimai colegi, astăzi vă răspund la prima întrebare, urmând ca peste puțin timp să vă răspund și la cealaltă. Asadar, cine este M. B. ? Fiind preocupat de rezolvarea multor probleme cu care se confruntă zi de zi Universitatea din Pitești, nu am avut timpul necesar să vă scriu mesaje peste mesaje și nici să bat toată ziua culoarele universității, așa cum procedează dl. M. B. și cele patru locotenente ale sale din conducerea sindicatului: doamnele Chiran V., Mă C., Te L. și M. S. . **Apropo, cu ocazia războiului din Libia am aflat că și colonelul Gaddafi ar avea o gardă formată din patruzeci de femei înarmate. Oare să se fi inspirat dl B. de la Gaddafi ?** Eu cred că v-ați familiarizat cu atacurile furibunde ale domnului M. B. la adresa mea, a colegilor din conducere dar și a universității. Considerând că omul are niște frustrări și are nevoie de vinovați pentru a-și justifica propriile nerealizări eu am crezut că trebuie să am înțelepciunea și să nu mă cobor la nivelul său. Cum totul are o limită, chiar și toleranța mea, m-am decis să vi-l mai prezint încă o dată, dacă mai este nevoie, pe Mircea B. Bănuiesc că cei mai mulți dintre dumneavoastră ați ajuns să-l cunoașteți și probabil comportamentul său vă pune serioase semne de întrebare, dar preferați să nu intrați în conflict cu un astfel de personaj. Cu ani în urmă, domnul Bărbuceanu a lucrat la Consiliul Județean Argeș (nu a dat semne că i-ar fi plăcut activitatea didactică altfel ar fi ales intrarea în învățământ, putând fi profesor la o școală generală sau liceu). Cei din Consiliul Județean dându-și seama de „potențialul” său, cu prima ocazie (sub pretextul unor reduceri de personal) l-au pus pe liber. Domnul B. a încercat degeaba să-și păstreze serviciul la acea instituție apelând la justiție, în final nu a reușit, iar Universitatea din Pitești - un fel de mama Dolores sau mama raniților - l-a înfiat rapid, ca nu cumva să piardă un mare specialist (?!). Dânsul a absolvit Facultatea de fizică la București, dar nu a mers să-și facă doctoratul acolo, așa cum era normal și firesc, în domeniul în care s-a specializat, la facultatea absolvită și cu profesorii care-l cunoșteau, cu toate că a spus de atâtea ori că a



fost un student eminent (ma indoiesc ca nu v-a informat, se lauda cu asta, de cate ori are ocazia!). Bucureștiul era aproape, facultatea dispunea de laboratoare dotate, unde domnul B. dacă este o așa minte stralucită putea să facă un doctorat de excepție în domeniul său, putea să facă cercetare de nivel înalt, nu ca în Universitatea noastră unde nu are condiții și nu este înțeles, așa cum se plânge într-una. Inițial, la Universitatea din Pitești, domnul B. i-a indus pe mulți în eroare, părând preocupat de cariera didactică, până când și-a terminat doctoratul, la Facultatea de inginerie, în domeniul ingineriei mecanice. Presupun că i-a fost mai ușor să se strecoare printre mecanisme decât printre legile fizicii. Dacă n-a reușit cu legile fizicii, încearcă acum cu alte legi, cele ale justiției. După terminarea doctoratului, domnul B. și-a dat seama că activitatea didactică este obositoare (probabil de asta a sărit și mai sare peste ore!), cercetarea este dificilă (s-a decis să-l lase pe colegul său de facultate C. D. și pe alții din facultate să-și bată capul cu ea!). Cum în funcții administrative nu l-a ales nimeni, singura cale liberă fiind sindicatul. Nimic rău, dacă domnul B. ar fi un om rațional, un partener de dialog cu care să poți discuta civilizat. A intuit că un asemenea comportament nu l-ar fi adus în prim planul presei de scandal, așa cum își dorea. Cu politețea și bunul simț nu ar fi avut ocazia să devină subiect de presă, ar fi rămas doar un simplu președinte civilizat, care eventual și-ar fi adus contribuția la dezvoltarea universității și sigur nu i-ar fi provocat acesteia un imens prejudiciu de imagine. Negăsindu-și locul în structurile universității (de promovare pe un post de conferențiar nici nu și-a pus problema deoarece nu este doctor în domeniul sau de licență și nu are lucrări care să-i permită accesul la un asemenea post), domnul B. s-a dedicat trup și suflet muncii de sindicat, mai întâi ca vicepreședinte, și apoi, cu abilitatea-i bine cunoscută, a convins-o pe doamna C. că trebuie să-i cedeze locul. Apropo de discriminare, nu se cădea să fie el condus de o femeie! Ce naiba, doar este bărbat! După experiența cu A. M. care avea tupeul să-l contazică, niciun bărbat nu i-a mai trebuit în conducerea sindicatului, mai ales de când este președinte. Domnul B. este un om care a acumulat multă ură, folosește un limbaj violent, denigrator și calomnios, vehiculează cu o ușurință extraordinară tot felul informații false, șantajează și jignește pe cei care nu sunt de acord cu el. Se laudă și amenintă în stânga și în dreapta cu sesizări și reclamații la toate instituțiile statului, procese, plângeri penale etc. Stilul domnului B. este unul care amintește de vechea securitate, urmărindu-i pe cei care au ieșit din sindicat, hărțuindu-i și șantajându-i (doamnele de la acte de studii și biblioteca sunt un exemplu în acest sens) și punând presiune (vezi picătura chinezească!) pentru a-i convinge pe alții să devină membri. Cu aceeași grijă, în perioada evaluării ARACIS, dl B. a contestat pe unul din membrii comisiei de evaluatori, solicitând eliminarea acestuia sub motiv că a avut cândva ore în universitate și ar putea să facă o evaluare favorabilă. Ce lider de sindicat din România face ceva împotriva propriului loc de muncă și își dorește ca acesta să fie prost evaluat? Doar domnul B. ! Considerând că nu a fost de ajuns, a chemat conducerea ARACIS la universitate în timpul evaluării, careia i-a prezentat tot ceea ce i-a trecut prin minte, cu ură și patimă, pentru a-i convinge că suntem o universitate cu probleme și nu merităm mare lucru.



Rezultatul a fost pe măsura eforturilor și dorinței sale, o strategie bine gândită, pentru a avea motive să spună și să scrie peste tot că nu suntem universitate performantă. Vă mai îndoiiți de "bunele intenții" ale domnului B. și ale echipei sale? Oare ce cred colegii noștri tineri, membrii de sindicat, despre liderul lor? Ce speranțe își pun ei în legătură cu viitorul Universității din Pitești la a carei temelie sapă de zor domnul B. și echipa sa?

Domnul B. și-a depășit de mult competențele. Deși nu are atribuții privind verificarea activității personalului, o face pentru a se impune în fața oamenilor dorind să pară un justițiar, folosind umbrela sindicatului. Ca lider de sindicat, cu o dorință acerbă de parvenire, cu manifestări dictatoriale, domnul B. vrea să pară mare și puternic, e dornic să se afirme pentru a sălta în ierarhia sindicală preuniversitară, acolo unde este afiliat. Dacă ținem seama că nu face parte din categoria acelor lideri de sindicat onești, care se luptă pentru binele instituției în care lucrează, domnul B. este tipul omului care minte, deziformează, manipulează, amenință, fără principii, care calcă totul în picioare pentru a-și satisface orgoliile și atinge scopul.

Universitatea din Pitești este doar un teren de antrenament și de afirmare pentru domnul B. care nu are de gând să rămână aici.

Revoltat că instituțiile statului nu taie capul rectorului B. pentru a-i testa pe cei care-l susțin moral și financiar, a afirmat că intenționează să părăsească țara. Observând inexistența lacrimilor de crocodil așteptate s-a răzgândit!? Sau poate a sperat în șansa scontată pe meleagurile mioritice și a realizat că stilul „plin de succese” de aici s-ar putea să nu dea roade în altă parte!

Oricum, părerea lui despre școala românească în general (nu numai despre Universitatea din Pitești) este una deplorabilă, motiv pentru care a și afirmat că își va da copiii la studii în străinătate. Faptul că domnul B. este nemulțumit de aproape totă lumea, mă mai linștește un pic. Am aflat că domnul B. și-a alergat fratele cu toporul, dar nu l-a prins. De aici și inspirația siglei sindicatului cu cele două topoare, probabil unul pentru fratele său și celălalt topor o fi pentru mine. Iată un nou motiv de liniște pentru mine, nu-mi sunt destinate ambele topoare! Această amenințare mă ține în formă, determinându-mă să mă antrenez cu consecvență. Se laudă și amenință în stânga și în dreapta cu sesizări și reclamații la toate instituțiile statului, procese, plângeri penale etc. Acolo unde nu i se dă nici cea mai mică satisfacție tună și fulgeră împotriva reprezentanților respectivelor instituții, afirmând i-a „cumpărat rectorul B.”.

Mai mulți psihologi care au citit mesajele sale fie către membrii de sindicat, fie către instituții ale statului locale sau centrale mi-au sugerat să-i recomand un control medical și psihiatric. Rămâne la latitudinea colegilor să îi ceară acest lucru”.

4.2. Prin adresa nr. 3080 din 18.05.2011, reclamatul a transmis punctul de vedere referitor la obiectul petiției prin care arată următoarele:

4.2.1. De peste trei ani de zile, petentul lider de sindicat îl denigrează și calomniază prin toate mijloacele posibile, profitând de faptul că legea nu prevede sancțiuni pentru asemenea fapte. A făcut unele demersuri la Parchet pentru a opri avalanșa de acuze și dezinformări la adresa acestuia, a conducerii și a unor colegi care nu sunt de acord cu petentul.



4.2.2. Constatând că petentul nu se oprește, a procedat la a informa colegii care nu-l cunosc sau pe cei care sunt induși în eroare de e-mail-urile săptămânale pe care le trimite pentru a-i instiga împotriva reclamatului. Unul din e-mail-uri este următorul: La procesul „cel mare” (prime de vacanță, ajutoare de naștere și înmormântare etc.) s-au finalizat listele de semnături (339 de DA-uri! Eu personal, la început, n-aș fi crezut! Asta dovedește ceva, mai ales în condițiile presiunii pe față a conducerii...) și au fost predate astăzi instanței. Cauza a fost amânată pe 22 ianuarie pentru a se lua la cunoștință de întâmpinarea depusă de MECT (ministerul învățământului), pentru ca noi să depunem cerere de intervenție în cauză pentru cei „nou intrați” (s-a tras linie, din păcate pentru cei care vor mai intra, dar aceștia să nu fie dezamăgiți: după terminarea procesului vom deschide un altul separat pentru ei, așa cum a fost și cu sporul de praf). De asemenea, s-a solicitat confirmare scrisă pentru toți cei care apar în acțiunea inițială și nu au semnat nici cu DA și nici cu NU (trebuie să se hotărască deci, la cererea instanței!). O chestie foarte interesantă: la acest proces, la acest termen, a venit chiar dl. Bă De ce credeți??? **Ca sa le aducă cu mașina universității, personal, pe domnișoarele T1 și P1 de la ACTE de STUDII și să verifice ca acestea vin în instanță și renunță la proces! PE-NI-BIL!** A stat cuminte în banca sa și la sfârșit le-a așteptat și le-a suit iarăși în mașină. Fiind ora 14 și ceva, mă întreb unde le-a dus: înapoi la birou să-și reia munca, le-a dus acasă sau la un suc??? Pentru că fiind un domn, nu cred că le-a lăsat în drum... Dânsul fiind un om legist”, bănuiesc că le-a semnat celor două fete - cu demnitate astfel dovedită, care încercau să mi se justifice mie înainte să vină șefu’ -învoirea pentru cele două-trei ore cât au lipsit de la birou! Nu credeți? Oare le-o fi semnat și vreo primă? Dacă nu acum, poate mai târziu! Cred că sunt foarte mulțumite la vârsta lor au învățat așa de ușor chestia cu linsul... Oare câți ca ele mai sunt în universitate, în această instituție de învățământ care trebuie să dea exemple celor tineri cu privire la cum să fie în viață?

Luați aminte: acesta este tipul de OM AL VIITORULUI ROMÂNIEI pe care-l „fabrică” dl. Rector în Universitatea Pitești și care-i place: fricos, supus, lingău și cu simț al gustului cât mai atenuat, ca să nu i se facă greață...! Si , Doamne, câți mai rolesc în jurul său!!! Cu limba scoasă și cu mâna întinsă!!! Stau și mă întreb: oare ce fel de viață au acești oameni acasă, în familie? oare ce gândesc când se uită în oglindă? Sunt fericiți de sărbători? Dacă au copii, oare ce îi învață pe aceștia: să fie ca el?

Luați aminte la cât de mult se zbate dl. rector pentru ca salariații săi să aibă venituri mai mari! Luați aminte cât de multă energie depune ca să pierdem procesul... Luați aminte cât de mult îi presează pe cei slabi să renunțe la niște drepturi bănești pe care, la veniturile lor (de circa o sutime din cele ale rectorului), sunt sigur că le-ar prinde bine... Nu îl am în față decât în ședințele de Senat când spune că el ne va da bani „în grile” în așa fel încât să nu ni-i ia nimeni (nu ca dl. Stă...) și tichete de masă celor sub 10 milioane și... și... Cine l-o mai crede?

Atât pentru acest “mare” om, dar mai ales pentru cele două salariate! Vă supun judecății Dvs. acest fapt! În plus, anunțați-i pe toți cei care s-au retras din sindicat și din cauză că, probabil, vor avea ocazia să meargă în Dacia



universității, avându-l ca șofer pe dl. Rector! Merita sa ... ca să ai măcar acest privilegiu! Ca la emisiunea de la TVR 1: o dată-n viață! [...].

4.2.3. Dincolo de calomnii și dezinformări, limbajul folosit de petent a fost agresiv și uneori suburban. În susținerea celor precizate, reclamatul a pus la dispoziția Consiliului una din numeroasele "creații" trimise săptămânal membrilor comunității academice de către petent.

4.2.4. Reclamatul solicită respingerea acuzelor de discriminare și de hărțuire care i se aduc, ca fiind nelegale și neîntemeiate pentru următoarele motive:

În calitate de rector al Universității din Pitești și având în vedere intrarea în vigoare a Legii nr. 62/2011 - Legea dialogului social, la data de 16.05.2011 a emis două adrese către asociațiile sindicale din cadrul Universității din Pitești, către A.S.U.P. sub nr. de înregistrare 4480, respectiv către S.L.U.P. cu nr. de înregistrare 4481 prin care le-a solicitat acestora să facă dovada reprezentativității la nivelul unității, adrese pe care le atașează în copie prezentului punct de vedere. Tot la data de 16.05.2011, ora 14, a avut loc ședința Senatului Universitar, ședință la care, conform convocatorului, nicio asociație sindicală nu a fost invitată.

Cu toate acestea, la începutul ședinței, în sală s-a prezentat petentul, liderul SLUP, pretinzând că trebuie să participe la ședință.

A atras atenția petentului - liderul SLUP, că nu are calitatea de invitat și nu poate participa la ședință. A urmat o discuție în contradictoriu, în urma căreia a făcut observația ca petentul să se consulte cu consilierul juridic al Universității pentru a clarifica participarea la această ședință.

După aproximativ 15 minute petentul s-a întors, făcând precizarea că doamna consilier juridic D. Mi. a spus că poate participa la ședința de Senat. Față de aceasta situație, petentului i s-a permis să participe la ședința Senatului universitar.

În cuprinsul plângerii petentul menționează, în mod eronat, că textul legii privind participarea sa, în calitate de lider al unei asociații sindicale, este imperativ. Această mențiune nu este întemeiată deoarece:

- art. 30 alin.1 din Legea 62 / 2011 - legea privind dialogul social, prevede: „(1) Angajatorul poate invita sindicatul reprezentativ la nivel de unitate să participe în consiliul de administrare sau alt organ asimilat acestuia, inclusiv în cadrul administrației publice, la discutarea problemelor de interes profesional, economic și social”.

De asemenea textele din Statutul SLUP pe care le invocă petentul, nu impun obligativitatea conducerii Universității de a invita liderul SLUP la ședințele sale.

Face precizarea că SLUP nu a prezentat conducerii Universității din Pitești Statutul său actual și nici Hotărârea nr. 7485/ 28.09.2010 pronunțată de Judecătoria Pitești în dosarul nr. 3694/280/2010 privind modificarea statutului și constatarea reprezentativității acestuia (extrasă de pe site-ul Judecătoriei Pitești, atașată adresei).

4.2.5. Având în vedere toate aceste susțineri: Legea 62/2011 privind dialogul social, nedeținerea Statutului SLUP, așa cum a fost modificat și nici a hotărârii judecătorești de constatare a reprezentativității SLUP (din data de 28.09.2010), consideră că a procedat legal și nediscriminatoriu (formulând înștiințare ambelor asociații sindicale).



4.2.6. Reclamatul solicită respingerea acuzațiilor de discriminare și de hărțuire care i se aduc, ca fiind nelegale și neîntemeiate. Dimpotrivă, reclamatul se consideră hărțuit, prin formularea la adresa sa, a tot felul de plângeri, prin denigrarea sa sub diverse forme și mijloace.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, Colegiul director ia act de faptul că, în esență, petentul susține că după depunerea plângerii la C.N.C.D. s-au accentuat presiunile și discriminarea asupra sa și a membrilor SLUP. Colegiul director reține că petentul se consideră discriminat de faptul că reclamatul a transmis majorității membrilor comunității academice un e-mail cu un conținut acuzator la adresa sa, cu un caracter suburban: „Cine este M. B ?; Ce urmărește și ce vrea M. B: ?”[...].

5.2. În ceea ce privește posibilul tratament discriminatoriu al reclamatului în cauză aplicat petentului Colegiul director are în vedere un obiect fondat pe o situație conflictuală creată în urma unor neînțelegeri mai vechi dintre părți. Faptul că prin e-mailul transmis de reclamat majorității cadrelor universității, petentul a fost comparat cu liderul libian Gaddafi „Apropo, cu ocazia războiului din Libia am aflat că și colonelul Gaddafi ar avea o gardă formată din patruzeci de femei înarmate” [...], Colegiul director reține din documentele aflate la dosarul în cauză faptul că, asemănător e-mailului transmis de reclamat au fost e-mailuri transmise cadrelor universității de către petent cu caracter acuzator la adresa reclamatului, „Luați aminte: acesta este tipul de OM AL VIITORULUI ROMÂNIEI pe care-l „fabrică” dl. Rector în Universitatea Pitești și care-i place: fricos, supus, lingău și cu simț al gustului cât mi atenuat, ca să nu i se facă greață...! și, Doamne, câți mai roiesc în jurul său!!! Cu limba scoasă și cu mâna întinsă!!! Stau și mă întreb: oare ce fel de viață au acești oameni acasă, în familie? oare ce gândesc când se uită în oglindă? Sunt fericiți de sărbători? Dacă au copii, oare ce îi învață pe aceștia: să fie ca ei?” [...].

5.3. Colegiul director observă că în ambele e-mailuri (petent; reclamat) sunt aduse acuze în mod reciproc ce țin mai mult de viața personală/particulară, care nu au nicio legătură cu adresele înaintate Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării. Din probatoriul depus la dosarul cauzei, Colegiul director reține că aspectele sesizate au la bază o situație conflictuală, putându-se observa faptul că atât reclamatul cât și petentul au transmis e-mailuri membrilor comunității academice prin care și-au adus diferite acuze, reproșuri (replici acide).

5.4. În speță, Colegiul director observă că reclamatul susține că petentul a transmis săptămânal e-mailuri majorității membrilor comunității academice în care sunt aduse multe acuze și dezinformări la adresa acestuia, fapt pentru care a făcut unele demersuri și la Parchet cu scopul de a opri asemenea acțiuni. Faptul că reclamatul a transmis prin poșta electronică un e-mail considerat de



petent (lider al sindicatului Universității Pitești) discriminatoriu pentru faptul că îl compara cu liderul libian Gaddafi "Apropo, cu ocazia războiului din Libia am aflat că și colonelul Gaddafi ar avea o gardă formată din patruzeci de femei înarmate" [...], acesta a fost ca o replică la e-mailurile transmise de petent.

5.5. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. 137/2000R. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată anterior, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.6. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare, trebuie să existe două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit pe baza unui criteriu. Pornind de la premisa că, în speță, alegația tratamentului diferențiat se află în legătură cu adresele înaintate Consiliului de către petent, Colegiul director trebuie să analizeze, din mijloacele de probă și înscrisurile aflate la dosar, în ce măsură se poate reține un raport de cauzalitate între faptele imputate (caracterizarea petentului prin transmiterea e-mailului membrilor universității academice) și criteriul invocat (criteriul apartenenței sindicale).

5.7. Privind probarea faptelor de discriminare, O.G. nr. 137/2000, republicată, art. 20 alin. 6. prevede: „Persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că faptele nu constituie discriminare.”

5.8. În baza prevederilor art. 20 alin. 6 din actul normativ indicat mai sus deducem că sarcina probei este împărțită în sensul că petentului îi revine sarcina să dovedească existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări.

5.9. Trebuie subliniat faptul că obligația de a proba săvârșirea unor fapte de discriminare cade exclusiv în sarcina petentului, or, în raport de susținerile părților și înscrisurile depuse la dosar, Colegiul director este de opinie că, în prezenta speță, nu pot fi reținute mijloace probatorii de natură a reține prezumția săvârșirii unei posibile fapte de discriminare împotriva petentului, pe considerentul apartenenței sindicale. O atare prezumție ar trebui să permită cel puțin a se presupune existența unei legături de cauzalitate între criteriul invocat

(criteriul apartenenței sindicale) și tratamentul diferit imputat în cauză (caracterizarea petentului prin transmiterea unui e-mail membrilor universității academice).

5.10. Astfel, Colegiul director reține, având în vedere susținerile părților și înscrisurile depuse la dosar, că nu există fapte care să poată fi considerate la prima vedere fapte de discriminare directă sau indirectă conform O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

- ~~1. faptele prezentate nu constituie acte de discriminare, conform art. 2 alin. 1 din Ordonanța de Guvern nr. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;~~
2. clasarea dosarului;
3. o copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru

BERTZI Theodora – Membru



CAZACU Ioana Liana – Membru

HALLER István – Membru

LAZĂR Maria – Membru

STANCIU Claudia Sorina – Membru

VASILE Vasile-Alexandru – Membru



Hotărâre redactată și tehnored. V.F.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.